

der uden tilvirkning og for detailforretninger. Som det allerede fremgik af bemærkninger til den gældende fødevarerlov, er der ikke nogen grundlæggende forskel mellem autorisation og godkendelse. Der er for begge udtryks vedkommende tale om en tilladelse, som skal foreligge, inden den pågældende aktivitet påbegyndes, og der kan knyttes vilkår til såvel autorisation som godkendelse.

Endvidere foreslås, at udtrykket »anmeldelse« udgår, og således at »registrering« også omfatter handelsnormer for friske frugt og grønt, indførsel af fødevarer og virksomheder, som indfører, fremstiller eller foretager engrossalg af visse materialer og genstande bestemt til at komme i kontakt med fødevarer.

I de ovenfor nævnte forordninger om fødevarerhygiejne anvendes ligeledes termerne »autorisation« og »registrering«. Som det er også er nævnt ovenfor træder disse forordninger i kraft i 2006, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at der med lovforslaget søges en ensartet anvendelse af terminologien.

I overensstemmelse med hidtidig praksis vil der ikke med hjemmel i bestemmelsen kunne indføres mulighed for bindende forhåndstilsagn fra fødevarermyndighederne ved autorisation af virksomheder. Det udelukker ikke, at der inden for rammerne af den i de generelle bemærkninger til lovforslagets kapitel 8 nævnte rådgivning, kan være en dialog mellem virksomheder og fødevarermyndighed såvel ved etablering som ved ændring af virksomheder.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 2 opretholdes muligheden for at fastsætte vilkår til den enkelte virksomheds autorisation eller registrering. Bestemmelsen svarer til § 49, stk. 1, i den gældende fødevarerlov. Der kan både være tale om mere generelle vilkår, som vil gælde for bestemte typer af virksomheder, og vilkår, som er specifikke for en enkelt virksomhed.

Som konkrete eksempler kan nævnes, at en autorisation kan meddeles på vilkår af, at der inden for en bestemt frist bliver foretaget forbedringer af virksomhedens indretning, eller at der for virksomheder, som ønsker autorisation til eksport af kød til f.eks. USA og Japan, vil blive fastsat vilkår om oprindelsen af slagtedyr og kød.

Bestemmelsen vil desuden være det hjemmelsmæssige grundlag for at videreføre § 49, stk. 2 – 4, i den gældende fødevarerlov. Som led i iværksættelsen af loven vil de nævnte regler blive videreført i bekendtgørelsesform.

Det er således hensigten, at de i den gældende fødevarerlov § 49, stk. 2, nævnte ændringer også i fremtiden kun må foretages med myndighedernes tilladelse.

Også bestemmelsen i den gældende fødevarerlov § 49, stk. 3, om, at der ikke ved en virksomhedsoverdragelse skal ske fornyet autorisation eller registrering, men at den nye ejer eller bruger er forpligtet til at meddele ejer- eller brugerskiftet til tilsynsmyndigheden, vil blive videreført. Manglende meddelelse vil som hidtil indebære, at den nye ejer eller bruger skal anses for at drive fødevareraktivitet uden den nødvendige autorisation henholdsvis registrering.

Da det ikke er usædvanligt, at der som led i en overdragelse af en virksomhed ønskes fornyet autorisation, vil den nye ejer eller bruger fortsat få mulighed for at anmode om dette. Er dette tilfældet, vil det skulle fremgå af anmeldelsen om ejer- eller brugerskifte, og der vil skulle betales gebyr efter sædvanlige satser. Det skal i den forbindelse understreges, at fornyet autorisation ikke fritager den nye ejer eller bruger for den i lovforslagets § 45, stk. 5, fastsatte hæftelse for afgifter og gebyrer, som vedrører tiden før overtagelsen.

Endvidere vil bestemmelsen i den gældende fødevarerlov § 49, stk. 4, om, at tilsynsmyndigheden kan tage en autorisation op til fornyet behandling, når der er gået 5 år siden seneste autorisation, blive videreført. Efter udløbet af 5 års-perioden er udgangspunktet, at myndigheden er stillet, som om virksomheden søger autorisation for første gang. Som hidtil vil der dog være mulighed for ved autorisation af en virksomhed at fastsætte en kortere frist for revurdering af autorisationen.

Der er i medfør af den gældende fødevarerlov § 44, stk. 4, fastsat regler om, at virksomheder med mobile anlæg og lignende, som anvendes til slagtning og slagtemæssig behandling i forbindelse med hjælp til primærproducenters hjemmeslagtninger, jf. lovforslagets § 34, skal registreres hos tilsynsmyndigheden. Disse regler vil blive videreført med hjemmel i den foreslåede bestemmelse. De gældende bestemmelser om hygiejnekrav og om kontrollen hermed vil blive videreført med hjemmel i blandt andet lovforslagets § 36, stk. 1, og § 52.

Bestemmelsen i stk. 3 viderefører bestemmelserne § 44, stk. 3, § 45, stk. 2, og § 46, stk. 2 og 3, i den gældende fødevarerlov. Hovedreglen i den gældende fødevarerlov om, at primærproduktion ikke kræver autorisation eller registrering som fødevareraktivitet, vil så vidt muligt blive fastholdt. Som eksempler på tilfælde, hvor dette hovedprincip som hidtil vil blive fraveget, er registreringskravet for mælkeleverende besætninger, autorisationsordningerne for frøspirerier og for akvakulturbrug, hvor der sker en behandling af fisk og fiskevarer samt godkendelsesordningen